

A Győri Ítéltábla az SBGK Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** az **alperes** ellen kártérítés iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. december 10. napján meghozott 10.P.23.663/2014/8. számú ítélete ellen a felperes részéről 10., 16. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes megfizetni az állam javára az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 363.800 (Háromszázhatvanháromezer-nyolcszáz) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A Legfelsőbb Bíróság Pfv.25.376/2001/5. számú ítéletével a Fejér Megyei Bíróság .../2000/6. számú ítéletének megfellebbeezett rendelkezéseit megváltoztatta és a jelen per felperesének a Fővárosi Bíróság alperes ellen előterjesztett kereseti kérelmét elutasította. A Legfelsőbb Bíróság a Pfv..../2003/2. számú végzésével a felperes felülvizsgálati kérelmét elutasította. A felperes újabb keresetet terjesztett elő a Legfelsőbb Bíróság alperes ellen a Fejér Megyei Bíróság által korábban első fokon megítélt 1.500.000 forint és kamatai - összesen 4.000.000 forint -kártérítés, az ezután 2002. szeptember 19-től járó kamat, az alapeljárás során felmerült 247.500 forint perköltség és kamata, továbbá 300.000 forint, a perhez kapcsolódó dologi kiadás megtérítése iránt. A Fővárosi Bíróság .../2007/26. számú ítéletével e kereseti kérelmet elutasította. Ítéletének indokolása szerint az alperes elévülési kifogása nem volt alapos. Kifejtette, hogy a felperes kártérítési igényét az alperes téves jogértelmezésére alapította, a jogorvoslati

lehetőségek kimerítését követően azonban nincs mód arra, hogy egy kártérítési per keretében kvázi jogorvoslati fórumként a bíróság a korábbi jogerős bírósági ítéletet felülbírálja. Az alperes neve .../2010/5. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet - eltérő indokolással - helybenhagyta. Megállapította, hogy az alperes elévülési kifogása alapos, a felperesi követelés a Ptk. 324. § /1/ bekezdésében meghatározott idő elteltével elévült. A Legfelsőbb Bíróság, mint felülvizsgálati bíróság a Pfv..../2010/5. számú ítéletével a jogerős ítéletet lényegében annak helyes indokai alapján a hatályában fenntartotta. Indokolása szerint a másodfokú eljárásban nem volt akadálya annak, hogy az ítéletábra az elsőfokú bíróságtól eltérő álláspontra helyezkedjék az elévülés kérdésében.

A felperes keresetében kártérítés jogcímén az alapperben előadott keresetével egyezően kérte az alperes marasztalását. Arra hivatkozott, hogy a fellebbezést elbíráló alperes a bírói hivatást kirívóan sértő módon valótlan állításokkal fedezte a Legfelsőbb Bíróság korábbi károkozó ítéletét megalapozó ugyancsak valótlan tényállításokat. Az eljárási szabályokkal ellentétesen találta alaposnak az alapper alperesének elévülési kifogását. Valótlanul állította, hogy fellebbezés hiányában első fokon jogerőre emelkedett rendelkezés nem volt. A valóság ezzel szemben az, hogy az elsőfokú ítélet részletes indokolással elutasította az elévülési kifogást, s e rendelkezés fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett, anyagi jogerővel bírt.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes követelése jogalap nélküli, terhére jogellenes magatartás nem állapítható meg, a kifogásolt jogerős ítélet jogi indokolása minden tekintetben helytálló.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, az államnak külön felhívásra fizessen meg 272.900 forint kereseti illetéket.

Ítéletének indokolása szerint a Pp. 164. § /1/ bekezdése, az 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 339. § /1/ bekezdése, 349. § /1/ és /3/ bekezdése alapján a bírósági jogkörben okozott kár megtérítésére akkor kerülhet sor, ha a kártérítés különös és általános feltételei egyaránt fennállnak. Az 1997. évi LXVI. törvény (Bszi.) 2. § /1/ bekezdése és 7. §-a, valamint a felperes által hivatkozott 778/D/2000. AB határozata kapcsán kifejtette, hogy a jogerős bírósági ítélet tartalma utóbb indított kártérítési perben nem vitatható, a kártérítési per nem eredményezheti, hogy a bíróság a korábbi jogerős ítéletet felülbírálja. Az Alkotmánybírósági határozat szerint az ítélet jogerőre emelkedése ugyan nem jelenti azt, hogy az alapeljárásban részt vett fél elzárva lenne attól, hogy az alapeljárásban hozott határozat jogellenességére

hivatkozva kárát bizonyítsa, és kártérítés iránt folyamodjon, ugyanakkor az eljárás bíróság kártérítési felelősségének megállapítására csak akkor van mód, ha az eljárás során súlyos, kirívó jogszabálysértés történt. Ilyen jogszabálysértést a jelen eljárásban a felperes nem bizonyított. A perköltségről az elsőfokú bíróság a Pp. 78. § /1/ bekezdése, a feljegyzett kereseti illeték viseléséről a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § /2/ bekezdése alapján rendelkezett.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben tartalmilag annak megváltoztatását kérte akként, hogy az ítélet tábla a kereseti kérelemnek megfelelően marasztalja az alperest. Fenntartotta, hogy az alperes jogellenesen kárt okozott. Hivatkozott arra, hogy az alapperben az első fokon hozott döntés indokolása az elévülést illetően nem képezte fellebbezés tárgyát, így az a másodfokú eljárásban nem volt felülvizsgálható. Az alapperbeli követelés nem évült el, ezzel kapcsolatban utalt a Debreceni Ítélet tábla Pkf..../2014/2. számú döntésében foglaltakra. Hangsúlyozta, hogy a Legfelsőbb Bíróságnak az alapperben hozott Pf..../2001/5. számú ítélete önellentmondásos, mert annak indokolása azt állapította meg, hogy „Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásához szükséges tényállást a lefolytatott bizonyítási eljárás adatainak okszerű mérlegelésével helyesen állapította meg, jogi következtetése azonban téves, tévesen állapította meg, hogy az adott esetben az elévülés nem következett be.”. Előadta, hogy a sérelmes helyzet jelenleg is fennáll, ebből következően pedig - a fennálló kárhelyzetre figyelemmel - a kártérítési igény elévülése fogalmilag kizárt.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte azzal, hogy az ítélet tábla marasztalja a felperes másodfokú eljárási költségként az alperesnek a másodfokú tárgyaláson való megjelenéssel kapcsolatos utazási költségeiben, 10.000 forint összegben. Rámutatott, hogy a felperes fellebbezése nem felel meg a Pp. 235. § /1/ bekezdése szerinti követelményeknek, mert az határozott fellebbezési kérelmet nem tartalmaz, abból nem derül ki, hogy a felperes mennyiben kéri az elsőfokú ítélet megváltoztatását. Az elsőfokú eljárásban előadottakat fenntartva kiemelte, hogy a törvényszék helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperes nem követett el kártérítési felelősséget megalapozó eljárási szabálysértést az .../2010. számú eljárás során. Erre tekintettel a kereseti kérelem jogalapja sem áll fenn. Hangsúlyozta, hogy a felperes kereseti kérelme lényegében egy mozzanatot sérelmez az alperes eljárásából, nevezetesen azt, hogy az ítélet tábla jogszabályellenesen vette figyelembe az alapperbeli alperes elévülési kifogását. Rámutatott, hogy az alperes az alapperben a teljes elsőfokú ítéletet megfellebbezte, így annak nem volt jogerőre emelkedett része, illetve rendelkezése. Ezért az elévülési kifogás tárgyában született

okfejtés sem emelkedhetett önállóan jogerőre, ugyanis az nem a rendelkező részre, hanem az indokolásra tartozó kérdés. A másodfokon eljáró alperes nemcsak a konkrét fellebbezési ellenkérelemben, hanem a keresettel szembeni védekezésben foglaltakat is maradéktalanul vizsgálhatta, s a jelen esetben mindösszesen annyi történt, hogy az ítélőtábla eltérő jogi álláspontra helyezkedett az elsőfokú eljárásban már vizsgált elévülés bekövetkezésének kérdésében. Hangsúlyozta, hogy a jogellenesség hiányán túlmenően a kár bekövetkezte sem állapítható meg a jelen eljárásbeli peradatok alapján. Álláspontja szerint alaptalanul hivatkozott a felperes fellebbezésében arra, hogy az alperes valótlanul állította az elsőfokú ellenkérelmében, hogy a jogerős ítéletet a Kúria is megvizsgálta és hatályában fenntartotta volna. Az alperes ellenkérelme a valóságnak megfelelően rögzítette azt a tényt, hogy az .../2010/5. számú jogerős ítéletet a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a Pfv..../2010/5. számú határozatával hatályában fenntartotta. Tévesen hivatkozott a felperes arra is, hogy a Debreceni Ítélőtábla a Pkf..../2014/2. számú, a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasító végzésében a felperesi kereseti kérelem jogalapját érintő érdemi megállapítást tett.

A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos:

Az elsőfokú bíróság a szükséges és egyben elégséges körben a bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat okszerűen, a Pp. 206. § /1/ bekezdésének megfelelően mérlegelve helyes tényállást állapított meg, és abból helyes jogi következtetésre jutott. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában kifejtettekkel az ítélőtábla teljes körűen egyetért, az ott leírtakat megismételni nem kívánja, azokra ezúttal csak utal, az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokai alapján hagyta helyben (Pp. 254. § /3/ bekezdés).

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel az ítélőtábla az alábbiakat tartja szükségesnek kiemelni:

A Pp. 229. § /1/ bekezdése szerint ítélt dolognak csak az elbírált jog tekinthető. A törvény rendelkezése azt zárja ki, hogy ugyanazon tényalapból származó, ugyanazon jogot, ugyanazok a felek újból vitássá tegyék. Az ítélt dolog tartalma a rendelkező résszel azonosítható. Az indokolás az érdemi döntés ténybeli és jogi alapjait foglalja magában. Az indokolásnak ezért az ítélt dolog szempontjából az elbírált jog azonosítása terjedelmének meghatározása szempontjából van jelentősége. Ítélt dolog fogalmát nem lehet kiterjesztően értelmezni, nem ítélt dolog ezért a jogi okfejtés, vagy jogi álláspont, amely az érdemi döntés megalapozására szolgál (BH. 2002.235.). Ebből következően az alapperben hozott elsőfokú döntés indokolása még akkor sem teremtett volna ítélt dolgot a felek vonatkozásában, ha a

fellebbezés nem a teljes ítéleti rendelkezést támadta volna. Alapítván arra is fellebbezésében a felperes, hogy az alperesbeli döntés önellentmondásos lenne, mert a fentiekben kifejtettek szerint - amint arra ellenkérelmében az alperes hivatkozott - az alperesben az elsőfokú ítéletnek nem volt olyan nem fellebbezett része, amely ne lett volna felülbíráható, így a másodfokú bíróság nem volt elzárva attól, hogy az elévülés kérdésében az elsőfokú bíróságtól eltérő álláspontra helyezkedjék.

A Debreceni Ítéltábla hivatkozott határozata mindössze a felperesi kereseti kérelem tartalmát ismerteti és a felperes hivatkozásával ellentétben e döntés indokolása nem jelenti azt, hogy a Debreceni Ítéltábla bármilyen módon állást foglalt volna a kereseti kérelem érdemét illetően.

A másodfokú eljárásban teljes egészében peresztes felperes a Pp. 78. § /1/ bekezdése, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § /2/ bekezdése alapján köteles az állam javára megfizetni a feljegyzett fellebbezési illetéket. Az alperesnek a másodfokú eljárásban a tárgyaláson való megjelenéssel kapcsolatos költsége nem merült fel, így e körben az ítéltábla a döntéshozatalt mellőzte.

Győr, 2016. évi február hó 4. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Szalay Róbert sk.
előadó bíró

Dr. Sarmon Hedvig sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó